ORWEJA

ALGEMEEN
VELDWEDSTRIJD REGLEMENT

Supplement
voor Spaniels

nederlandse Jagers vereniging

RAAD VAN BEHEER
HOUDEN VAN HONDEN

Raad van Beheer
op Kynologisch gebied in Nederland

vijfde druk
uitgave 01-02-2022

INHOUDSOPGAVE

Hoofdstuk I
Definities 3

Hoofdstuk II
Uitgangspunten en richtlijnen voor keurmeesters 4

Hoofdstuk III
Wedstrijdvormen 9
A. De spanielwedstrijd voor de voet 9
B. De spanielwedstrijd in wetlands 12

Hoofdstuk IV
Werkkampioenschapsprijzen en titels 15

HOOFDSTUK I

DEFINITIES

Artikel I.1
JURY: De fungerende keurmeesters.

Artikel I.2
WEDSTRIJDLEIDER:
De vanwege de organiserende instantie aangewezen persoon, die in overleg met de jachtgerechtigden, leiding geeft aan de veldwedstrijd en mede verantwoordelijk is voor het goede verloop daarvan.

Artikel I.3
LINIE:
De formatie, bestaande uit de fungerende keurmeesters, de officiële geweren en de ter beoordeling opgeroepen hond met zijn voorjager. Desgewenst kan de linie worden uitgebreid; de wedstrijdleider en de keurmeesters beslissen ter zake van zulk een uitbreiding.

Artikel I.4
LOOP:
De periode, waarin een voorjager zich met zijn hond in de linie bevindt. De jury kondigt het einde van de loop aan de voorjager aan, de loop is ten einde wanneer de voorjager de hond na deze aankondiging aangelijnd heeft.

Kleine verplaatsingen in het veld behoren tot de loop. De hond wordt hierbij niet aangelijnd en de voorjager dient de aanwijzingen van de jury op te volgen.

HOOFDSTUK II

UITGANGSPUNTEN EN RICHTLIJNEN VOOR KEURMEESTERS

Artikel II.1

De ideale spaniel is een temperamentvolle, snelle, onvermoeibare, zorgvuldige en stijlvolle jager onder het geweer; hij toont zoeklust, initiatief, doorzettingsvermogen en jachtverstand en schuwt de zwaarste dekking niet; hij werkt spontaan samen met zijn voorjager zonder zich onnodig op hem te verlaten; hij zoekt rechtstreeks contact met wild en stoot dit bewust en fel uit; hij is wildrein en steady op flush en schot, schakelt na het schot gemakkelijk over op de nazoek van dood of gewond wild en apporteert vlot en zonder omhaal zowel te land als uit water.

Artikel II.2

De spaniel moet een temperamentvolle, snelle en onvermoeibare jager zijn, die gedurende een hele loop een hoog werktempo handhaaft. Tijdens zijn werken moet hij zoeklust en jachtpassie uitstralen. Gebrek aan temperament (dash), zoeklust en jachtpassie en door vermoeidheid het vereiste werktempo niet kunnen handhaven zijn ernstige fouten.

Artikel II.3

De spaniel moet zijn veld zorgvuldig en systematisch afzoeken; veelvuldig delen van het aangewezen terrein onafgezocht laten liggen en bij herhaling terugkeren op reeds afgezocht terrein zijn ernstige fouten.

Artikel II.4

De spaniel moet een stijlvolle jager zijn; dat wil zeggen dat hij moet jagen in een stijl inherent aan zijn ras.
Duidelijk gebrek aan raseigen stijl staat een CACT in de weg.

Artikel II.5

De spaniel moet onder het geweer jagen; elk stuk wild dat de hond uitstoot moet binnen schot zijn; op te grote afstand van de voorjager werken is een ernstige fout; het bij herhaling uitstoten van wild buiten schot leidt tot uitsluiting (EL).

Artikel II.6

Het feit dat een spaniel zijn zoekpatroon, zijn werktempo en mate van concentratie aanpast aan de wisselende omstandigheden van terrein, wild en wind, getuigt van jachtverstand (game finding ability); deze eigenschap wordt hoog gewaardeerd.

Artikel II.7

1. Zware gesloten dekking is het domein van de spaniel; de spaniel moet zware dekkingen dan ook spontaan en zonder aarzelen aannemen en grondig afzoeken; hij moet doorzettingsvermogen tonen en moed uitstralen.
2. Het niet spontaan aannemen van dekkingen en tonen van gebrek aan moed en doorzettingsvermogen in dekkingen door vroegtijdig op te geven, zijn ernstige fouten.
3. Weigeren dekking aan te nemen leidt tot uitsluiting (INS).

Artikel II.8

1. De spaniel moet gehoorzaam zijn en mag niet uit de hand raken op straffe van uitsluiting (EL).
2. De spaniel moet in alle rust worden voorgejaagd; veelvuldig en/of luid roepen of fluiten zijn ernstige fouten.
3. De spaniel moet spontaan samenwerken met zijn voorjager, hij moet contact houden zonder het initiatief te verliezen; hij mag zich derhalve niet onnodig op de steun en de aanwijzingen van zijn voorjager verlaten; gebrek aan initiatief is een ernstige fout.

Artikel II.9

Luid jagen is voor de Britse spanielrassen een niet rastypische eigenschap. In beginsel dienen zij dan ook "stom" te jagen. Luid jagen is een ernstige fout, die bij herhaling tot uitsluiting leidt (EL).

Artikel II.10

1. De spaniel moet het in het aangewezen veld aanwezige wild vinden en uitstoten.
2. Het missen van een stuk wild in het aangewezen veld is een ernstige fout die tot uitsluiting leidt.
3. Het niet attaqueren van een stuk wild waarmee de hond neuscontact heeft getoond en waarvan de aanwezigheid is vastgesteld leidt tot uitsluiting (GPT).

Artikel II.11

De spaniel moet bewust rechtstreeks contact zoeken met het wild; peuteren op voet, oude verwaaiing en sporen getuigt van gebrek aan doelbewust werken. Vlot verifiëren van verwaaiing en gedecideerd juist besluiten wordt hoog gewaardeerd. Bij herhaling besluiteloosheid tonen door te blijven hangen op oude verwaaiing is een ernstige fout.

Artikel II.12

1. De spaniel moet gevonden wild bewust en fel uitstoten; attenderen, dat wil zeggen gedurende een fractie van tijd aangeven dat er contact met wild is alvorens het uit te stoten, wordt gewaardeerd. Attenderen mag niet ontaarden in voorstaan.
2. De spaniel mag gezond wild niet voorstaan; nadrukkelijk voorstaan van gezond wild leidt tot uitsluiting (EL).
3. Er is sprake van een "punt" als de spaniel als gevolg van gericht zoeken wild vindt en dit bewust uitstoot (de flush).
4. Op een stuk wild dat de hond kennelijk "overkwam" is geen punt gemaakt. De kwaliteit van een punt wordt bepaald door de wijze waarop de verwaaiing in eerste instantie wordt opgenomen, de manier waarop het rechtstreekse contact met het wild ontstaat en de autoriteit van de flush.

Artikel II.13

1. Na de flush moet de spaniel steady zijn; dat wil zeggen dat hij het uitgestoten wild niet mag achtervolgen; spontane steadyness wordt hoog gewaardeerd. Stoppen met behulp van fluit of stem wordt niet kwalijk genomen op voorwaarde dat dit beperkt blijft tot een enkel signaal of een beheerst commando.
2. Inspringen na een flush, anders dan het in het derde lid bedoelde drijven, is een ernstige fout die tot uitsluiting leidt (EL).
3. In zware gesloten dekking moet de spaniel, in tegenstelling tot het in het eerste lid bepaalde, het wild uit de dekking drijven. Zodra het wild uit de dekking is gedreven moet de spaniel steady zijn.

Artikel II.14

1. De spaniel moet wildrein zijn, dat wil zeggen dat hij in principe gezond wild niet mag vangen noch pogingen daartoe mag doen.
2. De spaniel die een gezond stuk wild meer dan dertig meter achtervolgt, ongeacht of daaraan een flush en/of een schot voorafging, wordt uitgesloten (EL).
3. Indien een spaniel echter een stuk wild grijpt, dat ondanks flush pogingen, niet wilde of niet kon springen of ruimen, wordt dit niet als fout aangerekend op voorwaarde dat de keurmeesters er van overtuigd zijn dat dat werd veroorzaakt door de aard van de dekking. Als de keurmeesters deze overtuiging niet hebben, is dit een ernstige fout, die tot uitsluiting leidt.

Artikel II.15

1. Na het schot moet de spaniel steady zijn, dat wil zeggen dat hij niet mag inspringen op het schot, maar de opdracht van zijn voorjager om te apporteren moet afwachten.
2. De voorjager moet bij het moment van de opdracht aan zijn hond om te apporteren wachten op de toestemming daartoe van tenminste één keurmeester.
3. De hond die onhoudbaar inspringt op het schot, dat wil zeggen dat hij te vroeg vertrekt en niet direct stopt of gestopt wordt, maakt een ernstige fout die tot uitsluiting leidt (EL).

Artikel II.16

De spaniel moet dood en aangeschoten wild vinden en apporteren. Hij moet daartoe gemakkelijk kunnen omschakelen van het werk vóór naar het werk ná het schot. Een hond die, uitgezonden om te apporteren, duidelijk op jacht gaat naar vers wild in plaats van op zoek te gaan naar het geschoten stuk, maakt een ernstige fout.

Artikel II.17

1. Goed markeren en waar nodig zich goed laten plaatsen is belangrijk; bij de beoordeling van het apport zal daarmee terdege rekening worden gehouden.
2. In beginsel dient ook de voorjager het voor zijn hond geschoten wild te markeren en te onthouden. De keurmeesters beslissen of zij nochtans aanwijzingen omtrent de valplaats geven.

Artikel II.18

1. De spaniel die dood of aangeschoten wild vindt en dit weigert te apporteren, wordt uitgesloten (RR). Van een cockerspaniel wordt echter niet vereist dat hij een haas apporteert.
2. De spaniel die dood of aangeschoten wild niet vindt dat vervolgens door een daarna ingezette hond wel wordt gevonden of dat door of namens de jury wordt geraapt, maakt, tenzij sprake is van een sterke loper, een ernstige fout, die tot uitsluiting leidt (RI). Er wordt maximaal één keer een andere hond op het stuk wild ingezet. Als ook de tweede ingezette hond het apport niet vindt en het stuk wordt vervolgens door of namens de jury geraapt, dan maakt ook deze hond een ernstige fout die tot uitsluiting leidt (RI)
3. Het binnenbrengen van een sterke loper wordt hoog gewaardeerd; het falen op een sterke loper wordt niet al te kwalijk genomen.

Artikel II.19

1. De spaniel moet correct apporteren, dat wil zeggen dat hij een gevonden stuk wild, dood of levend, spontaan moet oppakken en zonder onnodig verpakken en in vlot tempo naar zijn voorjager moet brengen en het op commando prompt, zittend of staand moet afgeven. Slordig apporteren is een ernstige fout. Extreem slordig apporteren leidt tot uitsluiting (RI).
2. De spaniel mag dood of ziek wild niet voorstaan; nadrukkelijk voorstaan van dood of ziek wild leidt tot uitsluiting (EL).
3. De spaniel mag niet hard in de bek zijn. Honden die hard in de bek zijn worden uitgesloten (DD). Keurmeesters inspecteren in beginsel elk geapporteerd stuk wild. De gezamenlijke keurmeesters beslissen omtrent hardheid. In geval van twijfel wordt in het voordeel van de hond beslist.

Artikel II.20

Tenzij de keurmeesters anders bepalen blijft de voorjager tijdens het apport op de plaats waar hij zich bevond toen het wild werd geschoten. Zonder toestemming van de keurmeesters mag de voorjager die plaats niet verlaten tot het moment dat zijn hond hem het wild ter hand heeft gesteld.

Artikel II.21

De spaniel moet op commando vlot te water gaan. Weigeren te water te gaan, leidt tot uitsluiting (RE).

Artikel II.22

De spaniel mag, zelfs niet in de geringste mate, bang zijn voor schieten. Schotgevoelige en schotschuwe honden worden uitgesloten (PF).

Artikel II.23

De spaniel mag niet agressief zijn. Honden die zich, terwijl zij ter beoordeling in de linie zijn, agressief gedragen, worden uitgesloten (EL).

Artikel II.24

SAMENVATTING DER FOUTEN

1. Algemeen

Dit artikel moet worden gelezen in samenhang met de artikelen waarnaar wordt verwezen; de tekst van het artikel waarnaar wordt verwezen prevaleert.

2. Fouten die tot uitsluiting leiden

II.1 in hoge mate afwijken van het ideaal (INS);
II.2 weigeren zware dekking aan te nemen (INS);
II.3 uit de hand raken (EL);
II.5 niet attaqueren van een stuk wild waarmee de hond neuscontact heeft getoond (GPT);
II.6 missen van een stuk wild (GPT);
II.7 voorstaan van gezond wild (EL
II.8 inspringen na een flush
II.9 meer dan dertig meter achtervolgen van gezond wild (EL);
II.10 inspringen op het schot (EL);
II.11 niet vinden van dood of aangeschoten wild dat wel door de tweede ingezette hond is gevonden dan wel door of namens de jury is geraapt;

II.12 gevonden wild weigeren te apporteren (RR);
II.13 extreem slordig apporteren (RI);
II.14 voorstaan van dood of ziek wild (EL);
II.15 hard zijn in de bek (DD);
II.16 weigeren te water te gaan (RE);
II.17 schotgevoelig zijn en schotschuw zijn (PF);
II.18 zich agressief gedragen (EL).

3. Ernstige fouten die bij herhaling tot uitsluiting leiden
II.19 uitstoten van wild buiten schot (EL);
II.20 luid jagen (EL)

4. Ernstige fouten
II.21 gebrek aan temperament, zoeklust en jachtpassie en het vereiste werktempo niet kunnen handhaven;
II.22 gebrek aan systematiek in zoekwijze;
II.23 op te grote afstand van de voorjager werken;
II.24 gebrek aan moed en doorzettingsvermogen;
II.25 veelvuldig en/of luid roepen of fluiten;
II.26 gebrek aan initiatief;
II.27 bij herhaling besluiteloosheid tonen door te blijven hangen op oude verwaaiing;
II.28 niet gemakkelijk kunnen omschakelen van het werk vóór naar het werk ná het schot;
II.29 slordig apporteren;

Artikel II.25
Uitsluiting van een hond en de aanleiding daartoe moet de voorjager terstond worden meegedeeld.

Artikel II.26
AFWIJKENDE BEPALINGEN MET BETREKKING TOT INTERNATIONALE KAMPIOENSCHAPS-VELDWEDSTRIJDEN
Op Internationale Kampioenschapswedstrijden worden de regels van het geldende FCI reglement: “TRIALS FOR ENGLISH HUNTING SPANIELS REGULATION “A” OF THE FCI “toegepast.

HOOFDSTUK III

WEDSTRIJDVORMEN

A. DE SPANIELWEDSTRIJD VOOR DE VOET

Artikel III.A.1

De spanielwedstrijd voor de voet is een wedstrijdvorm waarbij, spaniels tijdens een "voor de voet jacht", het te bejagen terrein vóór de geweren systematisch afzoeken, gevonden wild uitstoten en geschoten wild apporteren.

Artikel III.A.2

Het te bejagen terrein is bij voorkeur gevarieerd, begroeid natuurterrein met afwisselend zware gesloten dekkingen, bij voorbeeld braampartijen of duindoorns, met daar tussen meer open, lichter begroeide terreindelen.

Artikel III.A.3

De te bejagen wildsoorten zijn konijnen en alle soorten kleinwild waarop de jacht is geopend. Zowel "punten" als fouten, gemaakt op voor de jacht met spaniels geëigende wildsoorten, waarop de jacht niet is geopend, tellen voor de beoordeling mee als ware het punten of fouten, gemaakt op wildsoorten, waarop de jacht wèl is geopend.

Artikel III.A.4

De jury bestaat uit minimaal twee en maximaal drie keurmeesters.

Artikel III.A.5

1. Het wild wordt geschoten door, bij voorkeur twee, officiële geweren, die in de linie of op de flanken van het te bejagen perceel ter hoogte van de voorjager meelopen of posteren aan de randen van de dekkingen.
2. Op het eerste "punt" dat een hond tijdens een wedstrijd maakt, moet een schot worden afgegeven. Indien om redenen van veiligheid, weidelijkheid of vanwege wettelijke bepalingen of jachttechnische aanwijzingen niet gericht mag of kan worden geschoten, wordt, op verzoek van een van de keurmeesters, door een officieel geweer een niet gericht schot afgegeven.
3. Overigens wordt elk bejaagbaar stuk wild, waarop de hond heeft gewerkt en waarop zich tijdens de loop een weidelijke en veilige kans voordoet, beschoten; vanzelfsprekend met in acht neming van wettelijke bepalingen en jachttechnische aanwijzingen.
4. Tijdens de uitvoering van een apport wordt echter niet geschoten tenzij de weidelijkheid zulks vereist.

Artikel III.A.6

1. Voorafgaande aan de wedstrijd wordt door loting de volgorde, waarin de honden worden beoordeeld, vastgesteld.
2. Voor de eerste loop worden de honden strikt in lotingsvolgorde opgeroepen. Tenzij naar het oordeel van de jury reden bestaat om daarvan af te wijken, wordt deze volgorde ook tijdens eventueel volgende lopen gehandhaafd.
3. In beginsel mag geen hond voor een tweede loop worden opgeroepen voordat alle honden een eerste loop hebben gehad.

4. Indien een hond tijdens zijn loop een (aan)geschoten stuk wild niet kan vinden, kan de jury voor deze nazoek een andere hond aanwijzen. De jury mag daarvoor een hond aanwijzen die tijdens zijn loop niet de gelegenheid heeft gehad een stuk wild te apporteren, ook al hebben nog niet alle honden een eerste loop gehad.

Artikel III.A.7

Om gekwalificeerd te kunnen worden moeten honden een "punt" hebben gemaakt, tijdens een loop wild hebben geapporteerd en wild uit of van over water hebben geapporteerd; zulks met inachtneming van het gestelde in artikel III.A.10 en III.A.11.

Artikel III.A.8

1. In beginsel worden de honden beoordeeld tijdens één loop van minimaal 10 en maximaal 15 minuten.
2. Indien van terrein moet worden gewisseld, wordt de tijd gerekend van het moment dat de hond wordt aangelijnd tot het moment dat de hond weer wordt geslipt niet meegerekend.
3. Onverkort het gestelde in artikel III.A.9.4 leiden fouten, gemaakt in de eerste minuut van een loop, niet tot uitsluiting. De fouten worden wel in de eindbeoordeling van de loop meegenomen. Een van de keurmeesters geeft het einde van de eerste minuut aan.
4. De eerste loop wordt voortijdig beëindigd indien een fout wordt gemaakt die tot uitsluiting leidt of indien de hond kennelijk niet beschikt over de vereiste kwaliteit dan wel niet het vereiste niveau toont.

Artikel III.A.9

1. Honden, die tijdens hun eerste loop geen reële mogelijkheid hebben gehad om een "punt" te maken en van wie het werk overigens van het vereiste niveau was, krijgen, zo enigszins mogelijk, een tweede loop.
2. Honden, die ook tijdens de tweede loop geen reële mogelijkheid hebben gehad om een "punt" te maken, krijgen, uitsluitend indien beide voorgaande lopen van hoog niveau waren, zo enigszins mogelijk een derde loop.
3. Alle lopen ná de eerste loop duren in beginsel niet langer dan 15 minuten. Zij worden eerder beëindigd indien een fout wordt gemaakt die tot uitsluiting leidt, de hond op grond van zijn prestaties niet langer voor een kwalificatie in aanmerking komt of zich de mogelijkheid heeft voorgedaan om een "punt" te maken en een eventueel daarop volgend apport is uitgevoerd.
4. Honden, die tijdens een loop de mogelijkheid om een stuk wild te vinden en uit te stoten niet hebben benut, komen niet in aanmerking voor een volgende loop; dit geldt ook als die mogelijkheid zich heeft voorgedaan in de eerste minuut van een loop.

Artikel III.A.10

1. Honden, die tijdens hun loop niet de gelegenheid hebben gehad een stuk wild te apporteren en die op grond van hun prestaties tijdens die loop overigens voor een kwalificatie of een CQN in aanmerking zouden komen, volgen, op aanwijzing van de jury, de linie op betrekkelijk korte afstand zodat zij snel oproepbaar en inzetbaar zijn. Indien een volgende hond tijdens diens loop een voor hem geschoten stuk wild niet vindt of indien voor een volgende hond tijdens diens loop een stuk wild wordt geschoten nadat deze al heeft geapporteerd, wordt de loop van de werkende hond onderbroken en wordt de apporteeropdracht gegeven aan de hond die tijdens zijn loop niet de gelegenheid had een stuk wild te apporteren.

2. Indien de gelegenheid als bedoeld in het eerste lid zich ook niet heeft voorgedaan, wordt de hond onderworpen aan een "koud-apport-proef". Hiertoe wordt een stuk wild op ongeveer 30 meter afstand van de hond, onzichtbaar voor de hond weggelegd in het af te zoeken veld; tijdens het zoeken wordt een schot in de richting van het wild gelost.
   De voorjager moet bij het moment van de opdracht aan zijn hond om te apporteren wachten op de toestemming daartoe van tenminste één keurmeester.
3. De spaniel die tijdens een loop de mogelijkheid om een stuk wild te apporteren niet heeft benut, anders dan het falen op een sterke loper als bedoeld in artikel II.18.3, komt niet in aanmerking voor een in het eerste lid bedoeld apport noch voor een in het tweede lid bedoelde “koud-apport-proef”.

Artikel III.A.11

1. Honden, die tijdens hun loop niet de gelegenheid hebben gehad een stuk wild uit of van over water te apporteren en die op grond van hun prestaties tijdens die loop overigens voor een kwalificatie of CQN in aanmerking zouden komen, worden onderworpen aan een kunstmatige, eenvoudige watertest.
2. Hiertoe wordt een gaaf, dood stuk veerwild, bij voorkeur een eend, zichtbaar voor de hond, op een zodanige plaats in het water geworpen dat de hond om het wild te bereiken, tenminste over een afstand van enkele meters moet zwemmen. De valplaats wordt zodanig gekozen dat de hond, vanaf de positie bij de voorjager, het wild kan zien liggen. De afstand van de waterkant tot valplaats moet tussen de zeven en de tien meter zijn. Tijdens het werpen wordt een schot gelost. De hond mag onmiddellijk na het werpen te water gaan. Gedurende maximaal één minuut mag de voorjager zijn hond aanmoedigen te water te gaan; hij mag daartoe uitsluitend stem en fluit gebruiken. Als de hond in het water is en het wild niet kan lokaliseren, mag de voorjager, na toestemming van de jury, enkele voorwerpen, bij voorbeeld steentjes, werpen om de hond te helpen het wild te lokaliseren.
3. Indien het afgeven van een schot om organisatorische redenen ongewenst is, kan de gedelegeerde daarvoor vrijstelling verlenen.
4. Honden die tijdens een seizoen, op een officiële veldwedstrijd éénmaal een dergelijke proef moet goed gevolg hebben afgelegd, worden gedurende de rest van dat seizoen hiervan vrijgesteld. Honden met een Standaard Jachthondenproeven (SJP) diploma B behaald maximaal één jaar voor de datum van aanvang van het wedstrijdseizoen of een overeenkomstige buitenlandse aantekening worden geacht aan deze test te hebben voldaan.
5. Teneinde honden in de gelegenheid te stellen de in lid 4 bedoelde vrijstelling te behalen, mogen ook honden, die op een veldwedstrijd niet voor een kwalificatie of CQN in aanmerking komen, op verzoek van hun voorjagers, tijdens die veldwedstrijd de waterwerktest afleggen.
6. Indien deze test met goed gevolg is afgelegd, wordt, op verzoek van de voorjager, in het werkboekje een aantekening gesteld inhoudende: “datum, plaats, organiserende instantie, ‘waterwerktest’, ‘geslaagd’, en de namen van de ambterende keurmeesters”.

B. DE SPANIELWEDSTRIJD IN WETLANDS

Artikel III.B.1

De spanielwedstrijd in wetlands is een wedstrijdvorm waarbij, spaniels tijdens een "voor de voet jacht" in wetlands, het te bejagen terrein vóór de geweren systematisch afzoeken, gevonden wild uitstoten en geschoten wild apporteren.

Artikel III.B.2

Het te bejagen terrein moet nat en drassig zijn, bij voorkeur waterpartijen met afwisselend zware gesloten rietkragen, grienden en andere specifieke waterkantbegroeiingen en met daar tussen meer open, lichter begroeide drassige terreindelen met kleine stukjes ondiep, open water.

Artikel III.B.3

De te bejagen wildsoorten zijn konijnen en alle kleinwildsoorten en waterwildsoorten waarop de jacht is geopend. Zowel "punten" als fouten, gemaakt op voor de jacht met waterspaniels geëigende wildsoorten, waarop de jacht niet is geopend, tellen voor de beoordeling mee als betrof het punten of fouten, gemaakt op wildsoorten, waarop de jacht wèl is geopend.

Artikel III.B.4

De jury bestaat uit minimaal twee en maximaal drie keurmeesters.

Artikel III.B.5

1. Het wild wordt geschoten door, bij voorkeur twee, officiële geweren, die in de linie of op de flanken van het te bejagen perceel ter hoogte van de voorjager meelopen of posteren aan de randen of op de kop van de dekkingen.
2. Op het eerste "punt" dat een hond tijdens een wedstrijd maakt, moet een schot worden afgegeven. Indien om redenen van veiligheid, weidelijkheid of vanwege wettelijke bepalingen of jachttechnische aanwijzingen niet gericht mag of kan worden geschoten, wordt, op verzoek van een van de keurmeesters, door een officieel geweer een niet gericht schot afgegeven.
3. Overigens wordt elk bejaagbaar stuk wild, waarop de hond heeft gewerkt en waarop zich tijdens de loop een weidelijke en veilige kans voordoet, beschoten; vanzelfsprekend met in acht neming van wettelijke bepalingen en jachttechnische aanwijzingen.
4. Tijdens de uitvoering van een apport wordt echter niet geschoten tenzij de weidelijkheid zulks vereist.

Artikel III.B.6

1. Voorafgaande aan de wedstrijd wordt door loting de volgorde, waarin de honden worden beoordeeld, vastgesteld.
2. Voor de eerste loop worden de honden strikt in lotingsvolgorde opgeroepen. Tenzij naar het oordeel van de jury reden bestaat om daarvan af te wijken, wordt deze volgorde ook tijdens eventueel volgende lopen gehandhaafd.
3. In beginsel mag geen hond voor een tweede loop worden opgeroepen voordat alle honden een eerste loop hebben gehad.
4. Indien een hond tijdens zijn loop een (aan)geschoten stuk wild niet kan vinden, kan de jury voor deze nazoek een andere hond aanwijzen. De jury mag daarvoor een hond aanwijzen die tijdens zijn loop niet de gelegenheid heeft gehad een stuk wild te apporteren, ook al hebben nog niet alle honden een eerste loop gehad.

Artikel III.B.7

Om gekwalificeerd te kunnen worden moeten honden een "punt" hebben gemaakt, tijdens de loop, wild hebben geapporteerd en wild uit of van over water hebben geapporteerd; zulks met inachtneming van het gestelde in artikel III.B.10 en III.B.11.

Artikel III.B.8

1. In beginsel worden de honden beoordeeld tijdens één loop van minimaal 10 en maximaal 15 minuten.
2. Indien van terrein moet worden gewisseld, wordt de tijd gerekend van het moment dat de hond wordt aangelijnd tot het moment dat de hond weer wordt geslipt niet meegerekend.
3. Onverkort het gestelde in artikel III.B.9.4 leiden fouten, gemaakt in de eerste minuut van een loop, niet tot uitsluiting. De fouten worden wel in de eindbeoordeling van de loop meegenomen. Een van de keurmeesters geeft het einde van de eerste minuut aan.
4. De eerste loop wordt voortijdig beëindigd indien een fout wordt gemaakt die tot uitsluiting leidt of indien de hond kennelijk niet beschikt over de vereiste kwaliteit dan wel niet het vereiste niveau toont.
5. Honden, die tijdens hun eerste loop geen reële mogelijkheid hebben gehad om een "punt" te maken en wier werk overigens van het vereiste niveau was, krijgen, zo enigszins mogelijk, een tweede loop.
6. Honden, die ook tijdens de tweede loop geen reële mogelijkheid hebben gehad om een "punt" te maken, krijgen, uitsluitend indien beide voorgaande lopen van hoog niveau waren, een derde loop.
7. Alle lopen ná de eerste loop duren in beginsel niet langer dan 15 minuten. Zij worden eerder beëindigd indien een fout wordt gemaakt die tot uitsluiting leidt, de hond op grond van zijn prestaties niet langer voor een kwalificatie in aanmerking komt of zich de mogelijkheid heeft voorgedaan om een "punt" te maken en een eventueel daarop volgend apport is uitgevoerd.
8. Honden, die tijdens een loop de mogelijkheid om een stuk wild te vinden en uit te stoten niet hebben benut, komen niet in aanmerking voor een volgende loop; dit geldt ook als die mogelijkheid zich heeft voorgedaan in de eerste minuut van een loop.

Artikel III.B.10

1. Honden, die tijdens hun loop niet de gelegenheid hebben gehad een stuk wild te apporteren en die op grond van hun prestaties tijdens die loop overigens voor een kwalificatie of een CQN in aanmerking zouden komen, volgen, op aanwijzing van de jury, de linie op betrekkelijk korte afstand zodat zij snel oproepbaar en inzetbaar zijn. Indien een volgende hond tijdens diens loop een voor hem geschoten stuk wild niet vindt of indien voor een volgende hond tijdens diens loop een stuk wild wordt geschoten nadat deze al heeft geapporteerd, wordt de loop van de werkende hond onderbroken en wordt de apporteeropdracht gegeven aan de hond die tijdens zijn loop niet de gelegenheid had een stuk wild te apporteren.
2. Indien de gelegenheid als bedoeld in het eerste lid zich ook niet heeft voorgedaan, wordt de hond onderworpen aan een "koud-apport-proef". Hiertoe wordt een stuk wild op ongeveer 30 meter afstand van de hond, onzichtbaar voor de hond weggelegd in het af te zoeken veld; tijdens het zoeken wordt een schot in de richting van het wild gelost. De voorjager moet bij het moment van de opdracht aan zijn hond om te apporteren wachten op de toestemming daartoe van tenminste één keurmeester.

De spaniel die tijdens een loop de mogelijkheid om een stuk wild te apporteren niet heeft benut, anders dan het falen op een sterke loper als bedoeld in artikel II.18.3, komt niet in aanmerking voor een in het eerste lid bedoeld apport noch voor een in het tweede lid bedoelde “koud-apport-proef”.

Artikel III.B.11

1. Honden, die tijdens hun loop niet de gelegenheid hebben gehad een stuk wild uit of van over water te apporteren en die op grond van hun prestaties tijdens die loop overigens voor een kwalificatie of CQN in aanmerking zouden komen, worden onderworpen aan een kunstmatige, eenvoudige watertest.
2. Hiertoe wordt een gaaf, dood stuk veerwild, bij voorkeur een eend, zichtbaar voor de hond, op een zodanige plaats in het water geworpen dat de hond om het wild te bereiken, tenminste over een afstand van enkele meters moet zwemmen. De valplaats wordt zodanig gekozen dat de hond, vanaf de positie bij de voorjager, het wild kan zien liggen. De afstand van de waterkant tot valplaats moet tussen de zeven en de tien meter zijn. Tijdens het werpen wordt een schot gelost. De voorjager moet bij het moment van de opdracht aan zijn hond om te apporteren wachten op de toestemming daartoe van tenminste één keurmeester. Gedurende maximaal één minuut mag de voorjager zijn hond aanmoedigen te water te gaan; hij mag daartoe uitsluitend stem en fluit gebruiken. Als de hond in het water is en het wild niet kan lokaliseren, mag de voorjager, na toestemming van de jury, enkele voorwerpen, bij voorbeeld steentjes, werpen om de hond te helpen het wild te lokaliseren.
3. Indien het afgeven van een schot om organisatorische redenen ongewenst is, kan de gedelegeerde daarvoor vrijstelling verlenen.
4. Honden die tijdens een seizoen, op een officiële veldwedstrijd éénmaal een dergelijke proef moet goed gevolg hebben afgelegd, worden gedurende de rest van dat seizoen hiervan vrijgesteld. Honden met een Standaard Jachthondenproeven (SJP) diploma B behaald maximaal één jaar voor de datum van aanvang van het wedstrijdseizoen of een overeenkomstige buitenlandse aantekening, worden geacht aan deze test te hebben voldaan.
5. Teneinde honden in de gelegenheid te stellen de in lid 4 bedoelde vrijstelling te behalen, mogen ook honden, die op een veldwedstrijd niet voor een kwalificatie of CQN in aanmerking komen, op verzoek van hun voorjagers, tijdens die veldwedstrijd de waterwerktest afleggen.
6. Indien deze test met goed gevolg is afgelegd, wordt, op verzoek van de voorjager, in het werkboekje een aantekening gesteld inhoudende: “datum, plaats, organiserende instantie, ‘waterwerktest’, ‘geslaagd’, en de namen van de ambterende keurmeesters”.

HOOFDSTUK IV

WERKKAMPIOENSCHAPSPRIJZEN EN TITELS

Artikel IV.1

WERKKAMPIOENSCHAPSPRIJZEN

Op volgens dit reglement gehouden veldwedstrijden kunnen, mits aan de daarvoor gestelde bepalingen is voldaan, werkkampioenschapsprijzen worden toegekend.

Artikel IV.2

RUBRIEKEN

1. Rubriek II.A
   Cocker Spaniel
   - Engelse Cocker Spaniel

2. Rubriek II.B
   Waterspaniels
   - Amerikaanse Water Spaniel
   - Barbet
   - Ierse Water Spaniel
   - Wetterhoun

3. Rubriek II.C
   Overige spanielrassen
   - Clumber Spaniel
   - Duitse Wachtelhond
   - Engelse Springer Spaniel
   - Field Spaniel
   - Poolse Jachtspaniel
   - Sussex Spaniel
   - Welsh Springer Spaniel

© ORWEJA

Artikel IV.3

DE TITEL WERKKAMPIOEN

1. Onverkort het hieromtrent gestelde in het AVR, geldt voor honden behorende tot de rassen, ingedeeld in rubriek II.A, dat de vereiste werkkampioenschapsprijzen (CACT) respectievelijk reserve werkkampioenschapsprijzen (RCACT) moeten zijn behaald op spanielwedstrijden voor de voet.
2. Onverkort het hieromtrent gestelde in het AVR, geldt voor honden behorende tot de rassen, ingedeeld in rubriek II.B, dat de vereiste werkkampioenschapsprijzen (CACT) respectievelijk reserve werkkampioenschapsprijzen (RCACT) moeten zijn behaald op spanielwedstrijden in wetlands
3. Onverkort het hieromtrent gestelde in het AVR, geldt voor honden behorende tot de rassen, ingedeeld in rubriek II.C, dat de vereiste werkkampioenschapsprijzen (CACT) respectievelijk reserve werkkampioenschapsprijzen (RCACT) moeten zijn behaald op spanielwedstrijden voor de voet

Artikel IV.4

DE TITEL VELDWEDSTRIJDKAMPIOEN MET JAARTAL

1. De titel "veldwedstrijdkampioen met jaartal" wordt verleend aan die hond, die in het betreffende seizoen, op voor de titel tellende veldwedstrijden in Nederland, volgens onderstaande puntenschaal, de meeste doch minimaal 15 punten heeft behaald en die bovendien tenminste één CACT of RCACT op die veldwedstrijden heeft behaald.
2. Onverkort het gestelde in AVR hoofdstuk VIII, tellen voor de titel:
   a. voor honden, ingedeeld in rubriek II.A, maximaal vier spanielwedstrijden voor de voet;
   b. voor honden, ingedeeld in rubriek II.B, maximaal vier spanielwedstrijden in wetlands
   c. voor honden, ingedeeld in rubriek II.C, maximaal vier spanielwedstrijden voor de voet
3. Bij gelijk aantal punten wordt de titel verleend aan de hond die van de gelijk geëindigde het grootste aantal CACIT's heeft behaald; geeft ook dit geen uitsluitsel dan wordt de titel verleend aan de hond die het grootste aantal RCACIT's heeft behaald en zo vervolgens.
4. Puntenschaal (niet cumulatief):

CACIT		12 punten
RCACIT		11 punten
CACT		10 punten
RCACT		9 punten
U	(eerste geplaatst)	8 punten
U	(niet eerste geplaatst)	7 punten
ZG	(eerste geplaatst)	6 punten
ZG	(niet eerste geplaatst)	5 punten
CQN		4 punten
G	(eerste geplaatst)	3 punten
G	(niet eerste geplaatst)	2 punten
EV		1 punt